Nr. 45.



1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. -- Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 4. listopada 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 12 lipca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Dokończenie z nr. 44.

Art. 110.

Przez służbę wojskową należy rozumieć również służbę pomocniczą, wojskową służbę kolejową, służbę w wojsku w pocztach, radjotelegrafach, telegrafach i telefonach wojskowych, wojskową służbę drogową i wojskową służbę żeglugi śródlądowej.

Art. 111.

Przez uchylenie się od służby wojskowej należy rozumieć czyn, zmierzający bądź do stałego uchylenia się od tej służby, bądź do uchylenia się od spełnienia tego obowiązku w czasie i w sposób, ustawą przewidziany.

Art. 112.

W razie skazania na karę więzienia za przestępstwa, przewidziane w art. 103 — 108 sąd orzeka utratę praw publicznych i utratę obywatelskich praw honorowych, a jeżeli zachodzi nadużycie zawodu lub niezdolność do wykonywania zawodu, określone w art. 48 § 1 pkt. a) lub b) kodeksu karnego z 1932 r., nadto utratę prawa wykonywania zawodu.

Art. 113.

Osoba skazana prawomocnie za jedno z przestępstw, określonych w art. 103 — 108, nie może korzystać z ulg, przewidzianych w art. 59 niniejszej ustawy, ani też odbywać skróconej czynnej służby wojskowej (art. 51 niniejszej ustawy).

Art. 114.

§ 1. Przedawnienie ścigania i wyrokowania w sprawach o wykroczenia, przewidziane w art. 99 pkt. 1 i 2 oraz art. 100 pkt. 1 i 2, biegnie od chwili zgłoszenia się przed właściwą władzą lub od chwili, w której sprawca ukończył 50 lat życia.

§ 2. Przedawnienie ścigania i wyrokowania w sprawach o wykroczenia przewidziane w art. 99 pkt, 3, biegnie od chwili powrotu sprawcy z zagranicy.

Art. 115.

§ 1. Sprawy o wykroczenia, przewidziane w art. 99 — 102, należą do właściwości powiatowych władz administracji ogólnej.

§ 2, Sprawy jednak o wykroczenia, przewidziane w art. 99, 100 i 102, popełnione przez osoby, podlegające sądownictwu wojskowemu, należą do właściwości sądów wojskowych.

Rozdział XVII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 116.

Czas służby wojskowej, odbytej przed 1 listopada 1918 roku w armjach państw zaborczych, lub polskich formacjach wojskowych, uznanych przez Państwo, zaliczony będzie na poczet służby wojskowej, określonej niniejszą ustawą.

Zaliczenia tego dokonają powiatowe komendy uzupełnień w sposób, ustalony przez Ministra Spraw Wojskowych.

Postanowienie niniejszego artykułu nie stosuje się do osób, których stosunek do służby wojskowej ustalony już został zgodnie z postanowieniem art. 119 i 120 Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 roku (Dz. P. K. P. Nr. 13, poz. 28).

Art. 117.

Organa i urzędy, wymienione w art. 23, mają obowiązek przesyłania w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia urzędom gminnym wyciągów metrykalnych dla osób dwudziestoletnich.

Art. 118.

Obywatele polscy, którzy wykażą wiarogodnie nadanie im stopnia oficerskiego w armjach obcych lub w formacjach polskich, uznanych przez Państwo Polskie, a którzy nie zostaną uznani za oficerów Wojsk Polskich, są zwolnieni od czynnej służby wojskowej, od służby w rezerwie i pospolitem ruszeniu.

Art. 119.

Osoby, wymienione w art. 118, mogą być w razie wojny przyjęte do służby wojskowej w charakterze ochotników-szeregowców w każdym poszczególnym wypadku na podstawie decyzji Ministra Spraw Wojskowych.

W razie położenia przez osoby wyżej wymienione zasług w obronie kraju Ministrowi Spraw Wojskowych przysługuje prawo przedstawienia Prezydentowi Rzeczypospolitej wniosku na nadanie im stopnia oficerskiego, nie wyższego jednak od wykazanego.

Art. 120.

Przepis art. 89 ustęp przedostatni ma również zastosowanie do osób, zwolnionych ze służby prawomocnym wyrokiem sądowym.

Art. 121.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc obowiązującą:

1. Tymczasowa Ustawa o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 27 października 1918 r. (Dz. P. K. P. Nr. 13, poz. 28),

2. Dekret z dnia 16 stycznia 1919 r. w sprawie niektórych zmian Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej (Dz. P. P. P. Nr. 8. poz. 119),

3) Ustawa z dnia 20 lutego 1920r. w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 104),

4. §§ 92 oraz 220 do 222 włącznie austrjackiej ustawy karnej,

5. Ustawa austrjacka z dnia 28 czerwca 1890 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 137), dotycząca kar za nieusłuchanie rozkazu, powołującego do służby wojskowej i uwiedzenie do tego przestępstwa.

6. Postanowienie karne, zawarte w austrjackiej ustawie z dnia 5 lipca 1912 r. (austr. Dz. Ust. P. Nr. 128) w przedmiocie wprowadzenia nowej ustawy wojskowej.

7. §§ 112. 140 — 143 niemieckiego k. k.

Art. 122.

Osoby, uznane za zdolne do służby wojskowej (art. 38 kat. A, C; D), nie wyłączając ochotników, tudzież osoby, wymienione w art. 74, jak również szeregowi, urlopowani na ściśle, określony termin wskutek czasowej niezdolności do czynnej służby wojskowej — uważane są za osoby stanu urlopowanych aż do chwili wcielenia ich do szeregów, zaś osoby, zwolnione do rezerwy lub obowiązane po wyjściu z rezerwy do pospolitego ruszenia — aż do dnia zgłoszenia się do służby.

Osoba stanu urlopowanych, skazana prawomocnie za jedno z przestępstw, określonych w art. 45, 46 i 47 kodeksu karnego wojskowego z 1932 r., nie może korzystać z ulg, przewidzianych w art. 59 ninisjszej ustawy, ani też odbywać skróconej czynnej służby wojskowej (art. 51 niniejszej ustawy).

Art. 123.

W razie zawieszenia nad osobą, odbywającą obowiązkową służbę wojskową, aresztu śledczego za czyn popełniony przed wstąpieniem do służby wojskowej, następuje niezwłocznie przeniesienie takiej osoby do stanu urlopowanych i przekazanie jej sądownictwu cywilnemu. Powołanie do służby wojskowej następuje w tych wypadkach na zasadach, wymienionych w art. 36, po odbyciu kary, orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądowym.

Art. 124.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i zainteresowanymi ministrami, odnośnie zaś do postanowień karnych — Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 125.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 4 miesiące po jej ogłoszeniu i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Rzpl. Polskiej, Nr. 60, poz. 455, z dnia 4. VIII. 1933.)

Statut

w przedmiocie poboru opłat za policyjne zezwolenie i dozorowanie budowli w obwodzie gminy Michałkowice.

Na podstawie artykułu 19, ustęp 1 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 14. kwietnia 1924 r. — Dz. Ust. Śl. Nr. 10. — w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. — Dz. Ust. Śl. nr. 17. poz. 30 — i uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego wydaje się niniejszym statut w przedmiocie poboru opłat za policyjne zezwolenie i dozorowanie budowli w obwodzie gminy Michałkowice.

§ 1.

Opłaty za zezwolenie pobiera się według następujących zasad:

1) Przy wzniesieniu nowych budynków z wyłączeniem wyszczególnionych w pkcie 2. niniejszego statutu, — za każde 100 m³ objętości 5,— zł., najmniej jednak 50,— zł; przy wzniesieniu budynków przemysłowych i fabrycznych za każde 100 m³ objętości 10,— zł, najmniej jednak 100,— zł.

2) Przy wzniesieniu nowych budowli znaczenia podrzędnego np. chlewów, stajeń, zawodowo prowadzonych ujeżdzalni, wozowni i zajazdów, — stojących osobno pralni, stodół, szop, cieplarń do 100 m², powierzchni, kręgielni, piwnic podwórzowych i innych osobnych budynków piwnicznych, korytarzy itp., budynków halowych o konstrukcji zwyczajnej za każde 100 m³ objętości 3,50 zł. jednak najmniej 35,— zł.

3) Przy znaczniejszych przebudowach, przybudowach i nadbudowach stawki naprowadzone w punkcie 1 i 2 z tem, że przy ustalaniu objętości budowli uwzględnia się tylko ubikacje, które mają być nowo wybudowane lub przebudowane.

4) Przy wszystkich innych czynnościach budowlanych 10,— zł.

5) Przy wykonaniu płotów z desek, parkanów, śmietników, gnojowisk, dołów kloacznych od 3 — 5,00 zł.

6) Za wytyczenie linji regulacyjnej i wymiar wysokości ulic dla jednego gruntu 10,— zł.

Wolne od opłaty jest zezwolenie na założenie i przebudowę pieców kuchennych i pokojowych, tudzież szop roboczych z przynależnemi ustępami.

§ 2.

Objętość budowli ustala się, mnożąc powierzchnię gruntu, która ma być zabudowaną przez wysokość budowli, przyczem wysokość mierzy się od podłogi piwnicy, a gdzie niema piwnicy, od podłogi parteru do krawędzi górnego gzymsu głównego. Przy niejednolitej wysokości gzymsu głównego oblicza się wysokość przeciętną. Przy roz-

budowanych poddaszach dolicza się przy wymiarze 2/3 ich objętości.

Części budynku powyżej gzymsu głównego, które nie służą dla celów mieszkalnych, oraz balkonów i wykuszy nie liczy się.

Przy budowie osobnych piwnic, np. na podwórzu, oraz innych osobnych budynkach piwnicznych, mierzy się wysokość od podłogi piwnicy aż do krawędzi górnej budowli.

Jeżeli metrów kubicznych jest 50 lub mniej, nie liczy się ich, — jeżeli ich jest ponad 50, liczy się je jako nową pełną setkę.

§ 3.

Oprócz opłat wymienionych w § 1, pobiera się:

1) od projektów dodatkowych, które różnią się znacznie od zezwolonych projektów, 1/4 stawek naprowadzonych w § 1, w pkcie 1—3.
2) od odbioru pojedyńczych budowli i prac budowlanych w stanie surowym, nadto od każdego dalszego odbioru budowli w tym stanie — jeżeli pierwszy odbiór nie mógł się odbyć z winy właściciela budowy, najniższe stawki naprowadzone w § 1, w pkcie 1—3.
3) od odbioru pojedyńczych budowli i prac budowlanych w stanie gotowym do użytku, nadto od każdego dalszego odbioru budowli w tym stanie, jeżeli pierwszy odbiór nie mógł się odbyć z winy właściciela budowy, połowę najniższych stawek naprowadzonych w § 1, w pkcie 1—3.
4) od przedłużenia zezwolenia na budowę, każdorazowo piątą część opłat pobranych według § 1 pkt. 1—3.

§ 4.

Opłat nie pobiera się, jeżeli:

1) wniosek o udzielenie zezwolenia na budowę cofnięto przed rozpoczęciem badania planów budowlanych,
2) odmówiono zezwolenia na budowę.

O ile nastąpi cofnięcie wniosku po dokonaniu badania planów budowlanych, jednak przed udzieleniem zezwolenia na budowę pobiera się 1/4 opłat.

Kto nie korzysta z udzielonego mu zezwolenia, ma prawo żądać zwrotu 1/2 opłaty.

§ 5.

Opłaty, których wysokość ustala Zarząd Gminy, należy uiścić w kasie Gminnej w przeciągu 2 tygodni, licząc od dnia doręczenia odnośnego zawiadomienia.

Po upływie tego terminu nastąpi ściągnięcie opłaty w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych.

§ 6.

W wypadkach zasługujących na uwzględnienie Zarząd Gminy może postanowić całkowite lub częściowe umorzenie ustalonych opłat.

§ 7.

Przeciwko wysokości nałożonych opłat można wnieść w przeciągu 4 tygodni — licząc od dnia doręczenia zawiadomienia o ich ustanowieniu, do Zarządu Gminy odwołanie, co jednakowoż nie wstrzymuje obowiązku terminowego uiszczenia opłaty.

§ 8.

Niniejszy statut obowiązuje od dnia dzisiejszego. Równocześnie traci moc obowiązującą ordynacja z dnia 20. stycznia 1928 r. oraz dodatek z dnia 25. listopada 1932 r.

Michałkowice, dnia 13. marca 1933 r.

Zarząd Gminy.

Naczelnik Gminy. — Ławnik.
podp. Fojkis. — podp. Białas.

Powyższy statut z dnia 13. marca 1933 r. zatwierdza się w myśl ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. oraz na podstawie uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 6. października 1933 r.

Katowice, dnia 13. października 1933 r.

Wydział Powiatowy.

Przewodniczący:
podp. Dr. Seidler.

L. Sm. VI — 1/27.

Rozporządzenie policyjne
Naczelnika Okręgu Urzędowego Nowa-Wieś

z dnia 17 sierpnia 1933 r.

w przedmiocie ochrony parków, skwerów i zieleńców publicznych.

Na podstawie § 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. 3. 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) i § 62 Ordynacji Powiatowej z dnia 13. 12. 1872 r. i z dnia 19. 3. 1881 r. (Zb. Ust. 179) oraz § 55 ustawy o kompetencji władz z dnia 1. 8. 1883 r. (Zb. Ust. str. 237) i uchwały Wydziału Okręgu Urzędowego Nowa-Wieś z dnia 17 sierpnia 1932 r., wydaje się następujące rozporządzenie policyjne:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Zabrania się:

1. chodzenie po trawnikach w parkach i zieleńcach publicznych,
2. zrywanie liści, kwiatów i gałęzi z drzew i krzewów na plantach upiększających,
3. uszkodzenie parkanów lub wykonywanie czynów pociągających za sobą uszkodzenie parkanów otaczających parki, skwery i zieleńce publiczne,
4. rzucanie kamieni, drzewa, papieru i innych rzeczy zanieczyszczających parki, skwery i zieleńce publiczne,
5. chodzenie po skarpach i trawnikach utrzymywanych przez gminę,
6. paszenie bydła lub drobiu na skarpach i trawnikach utrzymywanych przez gminę,
7. spuszczanie psów z linki oraz puszczanie psów bez dozoru do parków na skwery i zieleńce publiczne,
8. uszkodzenie i zanieczyszczenie ławek i innych urządzeń do siedzenia w parkach, zieleńcach i skwerach publicznych,
9. wywieszanie afiszów na drzewach w parkach, zieleńcach i drzewach przydrożnych.

§ 2.

Dzieci w wieku poniżej 6-ciu lat mogą znajdować się w obrębie parku, skweru lub zieleńca publicznego jedynie pod dozorem osoby dorosłej.

§ 3.

Za osoby małoletnie, które dopuściły się wykroczeń przeciwko niniejszemu rozporządzeniu policyjnemu odpowiadają te osoby, których pieczy małoletni podlegają.

II Postanowienia karne i końcowe.

§ 4.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia policyjnego ulegną karze grzywny do 9,00 złotych lub aresztu do 3-ch dni według rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) i ustawy z dnia 19. lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 13).

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Wydział Okręgu Urzędowego

(—) A. Skutela (—) Nowak (—) Böhm.

Naczelnik Okręgu Urzędowego

(—) Fryc.

Rozporządzenie policyjne

Naczelnika Okręgu Urzędowego Nowa-Wieś

z dnia 17. sierpnia 1933 r.

o utrzymaniu porządku i czystości na ulicach, placach i chodnikach publicznych na terenie Okręgu Urzędowego Nowa-Wieś

Na podstawie § 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. 3. 1850 r. (Zb. Ust. str. 265) i § 62 Ordynacji Powiatowej z dnia 13. 12. 1872 r. i z dnia 19. marca 1881 r. (Zb. Ust. str. 179) oraz § 55 ustawy o kompetencji władz z dnia 1. sierpnia 1883r. (Zb. Ust. Pr. str. 237) za zgodą Wydziału Okręgu Urzędowego Nowa-Wieś z dnia 17. 8. 1933 r. wydaje się następujące rozporządzenie policyjne:

I Postanowienia ogólne.

§ 1.

Karze grzywny do 9,00 zł. lub aresztu do 3-ch dni ulegnie:

1. kto bez dozoru puszcza na drogach lub placach publicznych konie, krowy, kozy, gęsi i kaczki,
2. kto prowadzi bez uwięzi po ulicach lub placach publicznych, konie, krowy lub kozy,
3. kto prowadzi konie, krowy, kozy, gęsi lub kaczki na chodnikach przeznaczonych dla pieszych.

§ 2.

Publicznemi w myśl § 1. uważa się te drogi, które nie są zaopatrzone w napisy „Droga prywatna".

II Postanowienia karne i końcowe.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia policyjnego karani będą według zasad przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22. marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) i ustawy z dnia 19. lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 13).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Wydział Okręgu Urzędowego

(—) A. Skutela (—) Nowak (—) Böhm

Naczelnik Oręgu Urzędowego

(—) Fryc.

Unieważniam książeczkę wojskową, którą zgubiłem, —wystawioną przez P. K. U. w Królewskiej Hucie na nazwisko **Paweł Pawliczek** ur. 1907 r.

Ogłoszenie!

Ostrzegam przed nabywaniem weksli przezemnie wystawionych a żyrowanych przez J. Schmalenberg, Gdańsk Sp. z. ogr. odp. Katowice Stawowa 9. **Robert Klytta.**

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8